

højest to Diplomatposter, der er Tale om, faa en højere Titel, lige saa lidt som med Hensyn til Bestemmelsen i Paragraf 24, at visse oversøiske Generalkonsuler kunne faa en diplomatisk Titel, om jeg end i øvrigt kan være enig med det ærede Medlem i Princippet.

Overfor hvad det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) udtalte i Anledning af det Samraad, der, som det vil ses af Betænkningen, har været afholdt med den højtærede Minister om at faa bevilget et Beløb til Støtte for Danske i Udlandet ved Oprettelsen af Skoler osv., tror jeg, jeg som Ordfører er berettiget til at sige, at det har hele Udvalgets Sympati, og at hele Udvalget med Glæde paa næste Aars Finanslov vil se et Beløb i saa Henseende stillet til den højtærede Ministers Raadighed. Man tør vel derefter og efter Ministerens tilsluttende Udtalelser, saavel i Udvalget som nu her i Tinget, gaa ud fra, at et saadant Beløb vil blive foreslaaet paa næste Aars Finanslov.

Det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel) omtalte ogsaa i Dag, hvad han ved Sagens første Behandling mere udførligt omtalte: Spørgsmaalet om Sammenblandingen — i Dag brugte det ærede Medlem Udtrykket Sammensmeltningen — af den diplomatiske og den konsulære Repræsentation. Udvalgets Flertal kan ikke indrømme, at der i selve Lovforslaget ligger en saadan Sammenblanding, og naar Udvalgets Flertal ogsaa har udtalt i Betænkningen, at der, naar Forholdene tale derfor, kan gives Gesandterne et Tilsyn med og en Overledelse af Konsulaterne, betyder dette ingen Sammenblanding eller Sammensmeltning. For det første er det indskrænket til de Pladser, hvor det i det hele af praktiske Hensyn er muligt, og dernæst er det jo saaledes, at det i Virkeligheden er Udenrigsministeren, der, henset til samtlige Forhold, skal afgøre, hvornaar og i hvilke Tilfælde den vedkommende Gesandt skal have dette Tilsyn og denne Overledelse, og det synes mig at være hævet over enhver Tvivl, at det for vedkommende Gesandts Forstaaelse af og Følgen-med i alt, hvad der vedrører Erhvervslivet, er ret heldigt, at en hel Del af, hvad der ifølge Sagerne Natur nærmest sorterer under Konsulaterne, passerer vedkommende Gesandtskab, for at den paagældende Gesandt stadig kan være i Rapport saavel til det udenlandske som til det hjemlandske Næringsliv. Men der kan ogsaa — og det tror jeg for Resten, at det ærede Medlem

fra Horsens indrømmede — for de paagældende Konsuler være nogen Støtte i, at Gesandten ikke staa fremmed overfor de Forhold, som Konsulen er sat til at varetage.

Der blev af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) i Slutningen af det ærede Medlems Tale rettet en direkte Forespørgsel til Ordføreren om, hvorvidt der ikke i Udvalget havde været forhandlet om det Reglement og navnlig om en enkelt Bestemmelse i det Reglement, som i Kommissionens Betænkning findes for Diplomaterne, og specielt da, om ikke det Spørgsmaal, hvorvidt vore Gesandter skulde være berettigede til at udtale sig overfor Pressen, havde været Genstand for Behandling i Udvalget og Forhandling med den højtærede Udenrigsminister. Det ærede Medlem vil jo af selve Betænkningen kunne se, at Udvalget har angaaende det specielle Forhold, som vedrører Interviewet i „Lokal-Anzeiger“, udtalt sig for det heldige i, at den paagældende Gesandt havde sikret sig, at hans Ord blev gengivne rigtigt. Allerede deri ligger, at der under Forhandlingerne om dette Punkt med den højtærede Udenrigsminister i al Almindelighed har været givet Udtryk for det heldige i den her i Betænkningen udtalte Opfattelse, da det jo er en Selvfølge, at der ikke fra Udvalgets Side kan være udtalt noget med Hensyn til dette specielle Tilfælde, uden at Udvalget anser det for at være heldigt ogsaa i andre Forhold. Det gælder for Resten ikke alene vore Gesandter i Udlandet, men i Almindelighed. Dette, at mindre korrekte Gengivelser af Interviewer ere uheldige, er en saa almenyldig Sandhed, at det næsten synes unødvendigt at udtale, at det er heldigt, at enhver altid sikrer sig — ogsaa og navnlig da Gesandterne —, at Ordene blive rigtigt gengivne. Jeg tror at turde udtale, at den højtærede Minister i saa Henseende er fuldstændig enig med Udvalget.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds mente at kunne slaa fast, at Udvalget altsaa havde indrømmet, at vor Gesandt i Berlin i alt Fald havde begaaet een Fejl, nemlig denne, at han ikke havde sikret sig en korrekt Gengivelse af sine Udtalelser. Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om, hvorvidt Ordet: „en Fejl“ er det rette Udtryk, eller om man skal sige, at det var „uheldigt“. Dette sidste vil jeg i alt Fald holde mig til, thi det er det i Betænkningen brugte Udtryk, som er sanktioneret af hele Ud-